

ната можешъ ли да носишъ? — Азъ съмъ господарь на вселената.

Сега, всъки човѣкъ съ дребни идеи, ще каже: чудно нѣщо! Какъ се осмѣляватъ хората да казватъ, че носятъ земята и слънчевата система на гърба си, или че сѫ господари на вселената? Възможно ли е това? Да кажешъ, че си господарь на вселената, това подразбира да си я пропжтуваш отъ единия край до другия. За разумния човѣкъ разстоянието отъ главата до краката му представлява цѣлата вселена. Слѣдователно, когато той казва, че е господарь на цѣлата вселена, това подразбира, че той познава своето тѣло отъ главата до краката. Значи, той носи вселената въ себе си. И колкото врѣме му е нужно да простре ржцѣтъ си отъ главата до краката, сѫщо толкова врѣме ще му е нужно да пропжтува вселената отъ единия край до другия. Достатъчно е само да мръдне ржката си, и той моментално ще измине вселената отъ единия край до другия. Нѣщата сѫ далечни само тогава, когато сѫ отдѣлени отъ общия организъмъ. Щомъ всички сѫ заедно въ организма, тѣ сѫ близо. Подъ думата „близостъ“ се разбира организиране на всички разумни сѫщества въ едно цѣло. Неорганизирането е отдалечаване. Когато казвате, че нѣкой ви е обидилъ, или ви е напакостиль съ нѣщо, тогава, или това сѫщество, което ви е обидило, е вънъ отъ общия организъмъ, а вие сте вътрѣ въ него, или и двамата сте вънъ отъ този организъмъ. Щомъ и двамате сте въ общия